

Formandsberetning 2014

Kan nogen mon stadig huske tegneserien af Gantriis, Livets Gang i Lidenlund? Den startede i 1953 og sluttede vist engang i 80'erne, så nogle af jer kan nok huske striberne fra Politiken. I tegneserien, som jo ingen hovedperson har, afspejles og satiriseres der over lokallivets rolige gang med småsladder og faste roller i det lille samfund: der er avisredaktørens trængsler med borgmesteren, den værdige pastor Svulms med sin menighed og stationsforstanderen, der forsøger at styre togdriften. Serien skildrer vistnok Lemvig i 1950'erne og 60'erne. Sommetider – og kun på nogle punkter – minder livet i Lidenlund om livet i Københavns Valgmenighed.

Meget har jo ændret sig og præster er ikke så værdige eller ærværdige som engang. Men stadig holder vi gudstjeneste sammen og præsten prædiker, leder studiekredse og tager på sygebesøg. Tak til Niels for det – og for så meget andet.

Sidste forår holdt vi store rengøringsdag i kirken. Det var en anden måde at være sammen på. Tak til alle der var med.

En menighed bliver til menighed ved at lytte til evangeliet, men en valgmenighed forudsætter også, at medlemmerne er aktive i praksis. Det er mange gudskelov. Vi holder i øvrigt store rengøringsdag igen den 11. april kl. 10.

Som sædvanligt har året i menigheden og i Immanuelskirken været fyldt med stort og småt. Til det store må regnes et par oversvømmelser i kirkens kælder.

Forhåbningsholms Allé kvarteret er udsat ved voldsomme og langvarige regnskyl og selv om vi gør hvad vi kan for at holde vandet væk, sker det nok igen, hvis ikke Klaus og Svend finder på en genial – forhåbentlig ikke ret dyr – løsning.

Vi har også fået lavet kloakreparation. Tårnuret er renoveret hovedsageligt via donation fra Frederiksberg Fonden. Den ene engel på vores alterkande, der er tegnet af Joakim Skovgaard, var brækket af, den er nu repareret af en specialist, med støtte fra Konsul Jorcks Fond. Her for nylig er dåbsfadet blevet rensset på Nationalmuseet i Brede og der er installeret ny styring af kirkens lys.

I begyndelsen af året indsendte vi et hørings svar til ”udvalget om en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken”. Vores svar som stadig ligger på hjemmesiden udtrykte vores betænkeligheder ved forslagene. Jeg tror ikke politikerne har lyttet til os, men der er intet der tyder på at Betænkning 1544's forslag vil blive realiseret.

Inden for de næste par år skal orglet renoveres, det skete sidste gang i 1977.

Orgelkonsulent Svend Prip har gennemgået orglet og kommer med sin anbefaling af hvad der bør ske. Så skal der søges fonde.

Klokkerummet har gennem nogen tid, haft besøg af en flok duer. Spjældene i muråbningerne er defekte og skal repareres og rummet skal renses. Det har Frederiksberg Kommune påtaget sig at gøre. Det tager tid at nå frem til den rigtige løsning, men vi har god kontakt til "Borgens" ansvarlige medarbejder, og de er i gang.

Sakristiet trænger også til lidt mere end en kærlig hånd. Intet tyder på at rådet bliver arbejdsløst i de næste par år.

Langt om længe, det vil sige i sidste uge, synes sagen ang. arven efter Birgitte Hejlesen at være ved at nærme sig sin afslutning, vi har bl.a. måttet true med at henvende os til en advokat for at få bobestyreren til at gøre sit arbejde, detaljer i forløbet skal jeg forskåne jer for. Nu er papirerne overført til vores konto, de har en opgjort værdi af 237.000kr. Men vi mangler at få udbyttet fra de sidste to år, dvs. siden Milchens død, overført til menighedens konto. Pengene skal ifølge testamentet bruges til vedligeholdelse af kirken.

Praksis er også at der produceres og serveres kirkekaffe. Tak til alle der er med i turnus. Vi kunne godt bruge et par stykker mere. Igen: meld jer – også selv om I ikke ligefrem har lyst. Korsangen er blevet en fin tradition som mange fra de to menigheder sætter pris på. Tak Tom Ernst. Også her er du blevet en uundværlig del af Københavns Valgmenighed.

To runde år skal markeres. Den 23. april bliver Niels Grønkjær 60, det fejrer hans to menigheder og en kreds af venner med festforelæsninger i Vartov kirke og efterfølgende reception i menighedssalen. Det skal nok blive både festligt og fornøjeligt.

Københavns Valgmenighed bliver 125 år i 2015. Der kan argumenteres for forskellige datoer som menighedens egentlige fødselsdag, men i december 1890 anerkendtes menigheden ved kongelig resolution og den første gudstjeneste fandt sted den 28.december. Vi har i rådet besluttet at holde festgudstjeneste den 6. december og---? Ja, er der nogle der har forslag, skal de blot henvende sig til et rådsmedlem.

Menighedsmøder og studiekredse har vi jo som så meget andet fælles med Vartov Valgmenighed. Uden det tillidsfulde samarbejde med medlemmerne og Nævnet i Vartov var vi her ikke. Tak.

Vi lever i en tid hvor økonomisk tænkning på mange måder er dominerende. Også i Københavns Valgmenighed er vi naturligvis nødt til at overveje, hvad vi bruger pengene til, men vi er ikke i tvivl om, at det ikke er økonomien, vi er sammen om. Det er mærkeligt, at et græsk ord oikos, der betyder hus, bolig, hjem og endda

tempel er blevet til et ord, der kun har med forvaltning af materielle værdier at gøre og som mange i dag synes er det allervigtigste i politik.

Den nu afdøde franske sociolog Pierre Bourdieu har udviklet en teori om, at det i dag giver mening at overføre det økonomiske begreb kapital til andre områder. Ligesom man kan besidde stor økonomisk kapital kan man også besidde stor social og kulturel og endda symbolsk kapital. Alle der ønsker at oparbejde kapital må investere arbejde og tid for siden at kunne profitere af det. Kapital er ressourcer i samfundet og når man har mange ressourcer har man adgang til megen magt og materiel rigdom. Kulturel kapital, altså dannelse og sproglig udvikling, får vi sådan noget ved at være i KV? Jo, vi bliver klogere på verden og os selv af prædikener, studiekredse og samtaler. Social kapital får man fx ved at være medlem af et netværk eller en gruppe. Det er vi jo. Får vi indflydelse i samfundet ved det. Ikke meget. Både kulturel og social kapital kan veksles til økonomisk kapital. Desværre eller heldigvis er der så vidt jeg ved ikke nogen der er blevet velhavende af medlemsskabet. Så er der den symbolske kapital som i grunden er anerkendelse. Den der besidder mest anerkendelse har mest symbolsk kapital og dermed mest agtelse og magt. Jeg kan godt se, at Bourdieu har en vigtig pointe, vejen til magt er ikke kun penge, også det kulturelle og sociale er vigtige størrelser. Men er mennesker virkelig kun interesserede i at opnå magt? Det tror jeg ikke. I Brorsons salme: Gud skal alting mage, står der i vers 4:

*Gud skal alting mage,
mægtig i de svage
han sig altid tér.*

Det er godt at blive mindet om, at det er derfor, vi er en menighed.

Jens Hestbech